Всеукраїнська загальнополітична і літературно-художня газета

КРИМСЬКА СВІТЛИЦЯ

http://svitlytsia.crimea.ua

№ 18 (1618) П'ятниця, 27 травня 2011 р.

Видається у Сімферополі з 31 грудня 1992 р. Ціна...

«ПОПЕРЕДУ - ВЕЛИКИЙ ШЛЯХ»

Звернення Президента України Віктора Януковича з нагоди Всеукраїнського свята останнього дзвоника

Дорогі випускники!

Сьогодні у вашому житті відбулася надзвичайно важлива подія. Останній шкільний дзвоник сповістив вам про початок нового дорослого шляху.

Шкільні роки - незабутні. Перші друзі, перше кохання, перші уроки – як шкільні, так і життєві. Згадуючи ці світлі дні, у кожного з нас, незалежно від віку, стає тепліше на душі. Адже усі ми родом із дитинства.

Попереду - великий шлях. Зараз перед вами відкриті усі двері. Ставте собі найвищі цілі та впевнено досягайте їх. Адже саме ви вже за 10 років будете визначати долю України.

Окремо хочу привітати батьків, учителів та усіх освітян. Сьогоднішні випускники росли у вас на очах. І вашими зусиллями стали цілком сформованими особистостями. Дякую вам за цю важку і дуже відповідальну роботу.

Бажаю усім вам міцного здоров'я і впевненості у власних силах. Широкої вам і щасливої життєвої дороги!

Віктор ЯНУКОВИЧ.

http://www.president.gov.ua/news/20189.html

ОСТАННІЙ ДЗВОНИК - ПОЧАТОК НОВОГО ШЛЯХУ В ДОРОСЛОМУ ЖИТТІ

27 травня у школах Криму відбулися урочисті лінійки, присвячені святу Останнього дзвоника. Для майже 5 тисяч кримських випускників - він по-справжньому останній, той, що знаменує початок нового шляху в дорослому житті.

У цей день на їх адресу звучали теплі слова привітань і побажань, в тому числі від представників кримської влади, які також побували на святах Останнього дзвінка в школах півострова. Зокрема, голова Верховної Ради АР Крим Володимир Константинов побував у школі смт. Наукове Бахчисарайського району, Перший заступник Голови Ради міністрів АР Крим Павло Бурлаков - у школі № 3 м. Сімферополя, Перший заступник Постійного Представника Президента України в АР Крим Віктор Плакіда - в Українській школі-гімназії кримської столиці.

Від імені Постійного Представника Президента України в АР Крим Володимира Яцуби Віктор Плакіда привітав випускників, школярів, їх батьків, педагогів зі святом Останнього дзвоника, зазначивши, що це свято - подія справді державного значення.

«Адже майбутнє України в першу чергу пов'язано з розвитком освіти. Від того, яким увіллється у виробничий, творчий процес молоде покоління, багато в чому буде залежати доля нашої країни», - підкреслив Віктор Плакіда.

Прес-служба Постійного Представника Президента України в АР Крим.

ПРИКОРДОННІ БУДНІ

НАШ КОРДОН «ТОПЧУ» ВЖЕ НЕ «ПОТОПЧЕ»...

стор. 3

ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ

«ПІД ЧЕРВОНИМ ПРАПОРОМ ХТО ЦЕ З ВАМИ ЙДЕ?..»

стор. 7

ДУШІ КРИНИЦЯ

ЗВІТУЄМО: УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ ПЕРЕМОГЛА!

стор. 8

«ТАК БУДЬМО Ж ДОСТОЙНІ НАЗИВАТИСЯ УКРАЇНЦЯМИ!»

В неділю, 22 травня в місті Києві відбулися пам'ятні заходи з нагоди 150–річчя перепоховання Тараса Шевченка. В парку Шевченка зібралися відомі наукові та громадські діячі держави, щоб вшанувати пам'ять великого генія українського народу Тараса Григоровича Шевченка.

Перший заступник Міністра культури України Юрій Богуцький та директор Інституту літератури імені Тараса Шевченка Національної академії наук України Микола Жулинський урочисто поклали квіти до підніжжя пам'ятника Великому Кобзареві. Прозвучав невмирущий «Заповіт» Тараса Шевченка у виконанні Національного заслуженого академічного українського хору імені Григорія Верьовки.

Зі словами про Тараса Шевченка до присутніх звернувся Юрій Богуцький: «Минають роки і сторіччя, відходять у небуття покоління людей, змінюються їхні погляди, але навічно у пам'яті залишаються генії і пророки націй. Сьогодні наші серця ми щиро віддаємо Великому поету, голосу нашої епохи – Тарасу Григоровичу Шевченку. 150 років тому Великий поет навіки спочив в Україні, але тисячі людей з усіх куточків світу і зараз ідуть до Тараса, щоб вклонитися його величі. Шевченко дав нам розуміння української нації, став символом незалежної України. Так будьмо ж достойні називатися українцями!».

http://mincult.kmu.gov.ua

(Матеріали «Шевченкіани» - на стор. 4 - 5).

УКРАЇНА МАЄ ТАЛАНТ!

Важливо, щоб кожна добра справа була гідно поціновану. І не колись там, через багато років, а тоді, коли є сили і змога ще зробити чимало корисного. Аби ще було натхнення, яке дарує прихильність до твоїх задумів оточуючих. А в ідеалі – ще й допомога. Але таке трапляється не часто. Можливо, тому один із режисерів фільму «На перші гулі» за п'єсою Степана Васильченка Олександр Польченко так щиро і сердечно дякував усім, хто допоміг їм в тандемі з дружиною Аллою Петровою та маленьким артистам зі студії "Світанок» здобути право заявити несподіване: так, у нас в Криму народилося справжнє українське кіно, хрестоматійне з точки зору знайомства з українським народним побутом та звичаями більш як сторічної давнини! А ще й веселе, молодіжне, де всі актори юного віку, навіть бабуня Северина. І хоч із цією метою Зою Мансурову й розмалювали належним чином, втім відчувалося – «бабуня» ледь-ледь стримує свою молоду енергію.

Та найдосвідченішою і найартистичнішою, безперечно, була учорашня випускниця «Світанку», а нинішня студентка престижного ВНЗ Олеся Онопрієнко —

(Продовження на 8-й стор.).

На фото: А. Петрова, О. Польченко і юні артисти студії «Світанок».

24 ТРАВНЯ – ДЕНЬ СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА КУЛЬТУРИ

Дорогі друзі!

Сердечно вітаємо вас з Днем слов'янської писемності та культури. Традиція широкого святкування цього дня вже давно і міцно вкоренилася в нашому суспільстві. Великий дар, надісланий нам рівноапостольними братами Кирилом і Мефодієм, визначив духовну, історичну єдність слов'янських народів. Їх найбільша праця - кирилиця - лягла в основу національних мов, відкрила шлях до освіти, зміцненню взаєморозуміння між людьми.

Сьогодні в Автономній Республіці Крим проживають представники понад 80 національностей, для яких найпоширеніша слов'янська мова - російська, стала мовою міжнаціонального спілкування. У цей день ми з особливою увагою звертаємося до витоків вітчизняної словесності, говоримо про дбайливе ставлення до російської мови, про її можливості виступати засобом міжнародного спілкування, основою діалогу культур та цивілізацій.

День слов'янської писемності та культури став святом інтернаціоналізму, єдності, дружби, високої духовності й поваги до культури і традицій представників різних національностей Криму.

Дорогі кримчани! Бажаємо вам святкового настрою, миру, процвітання, любові і віри в майбутнє!

Президія Верховної Ради АР Крим
Рада міністрів АР Крим
Представництво Президента України в АР Крим

КРИМСЬКА СВІТЛИЦЯ

ЗАСНОВНИКИ:
Міністерство культури і туризму України, Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка, трудовий колектив підприємства «Об'єднана редакція газети «Кримська світлиця».

За вагомий внесок у справу українського національного відродження, розбудову та зміцнення Української держави редакція газети "Кримська світлиця" нагороджена медаллю Всеукраїнського товариства "Просвіта" "БУДІВНИЧИЙ УКРАЇНИ".

Головний редактор Віктор КАЧУЛА.

Газета зареєстрована Міністерством юстиції України.
Реєстраційне свідоцтво КВ № 12042-913ПР від 30.11 2006 р.
Індекс: 90269.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій, відповідальність за достовірність фактів несуть автори.
Рукописи не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами - на сторінках газети.
Редакція застерігає собі право скорочувати публікації і виправляти мову.

ТЕЛЕФОНИ:
головного редактора - (0652) 51-13-24;
відділів - 51-13-25;
51-13-27.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
95006, м. Сімферополь, вул. Гагаріна, 5, 2-й поверх, кімн. 13 - 15.
E-mail: wik@swit.crimea.com
Сторінка в Інтернеті: http://svitlytsia.crimea.ua

Зам. ...
Наклад - ...

Видавець - ДП Газетно-журнальне видавництво Міністерства культури України.
03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1, тел./факс (044) 498-23-63.
Р/р 37128003000584 в УДК у м. Києві МФО 820019 код ЄДРПОУ 16482679
E-mail: vidavnictvo@gmail.com

Передплатна кампанія на видання ДП «Газетно-журнальне видавництво Міністерства культури України», в т. ч. і на тижневик «Кримська світлиця», здійснюється за наступними реквізитами: вул. Васильківська,1, м. Київ, 03040, 2 поверх, 6 корпус. Відповідальна особа за передплату - Сидоренко Ірина.
Тел.\факс (044) 498-23-64.

А МОЖЕ, ЦЕ І Є НАЦІОНАЛІЗМ?

Міністр аграрної політики і продовольства України Микола Присяжнюк виступає за оптимізацію аграрної освіти і науки.

Як передає кореспондент УНІАН, про це М.Присяжнюк повідомив журналістам після урочистостей з нагоди останнього дзвінка в Поліській загальноосвітній школі 1-3 ступеня у селі Поліське Коростенського району Житомирщини.

«Урядом вже затверджена відповідна концепція оптимізації аграрної освіти та аграрної науки», - підкреслив М.Присяжнюк.

Він зазначив, що найголовнішим завданням у цих процесах є поєднання аграрної освіти та науки. При цьому він висловив незадоволення сучасною наукою в тому плані, що вона «загубила існуючі раніше напрацювання в аграрній сфері».

«У 1900 році європейська біржа цукру містилася у Києві на Подолі, а 80% насіння цукрового буряку у Європу постачала Україна. Наразі усе навпаки. Оце мене не влаштовує, і ми будемо вживати заходів в цьому плані», - зазначив М.Присяжнюк. При цьому він додав: «Я – не націоналіст і виступаю не проти інвестицій і не проти вивезення нових сортів за межі країни та нових досягнень, однак я - за те, щоб наша аграрна наука відродилася і сорти сільськогосподарських культур домінували на території України».

КРИМ ВІДЗНАЧИВ ДЕНЬ ЄВРОПИ

21 травня в Сімферополі, на набережній річки Салгір відбулося святкування Дня Європи в Україні. У заході взяло участь понад 500 осіб.

У рамках свята пройшов урочистий парад національно-культурних товариств, у якому також взяли участь представники молодіжних та громадських організацій. Національні громади поляків, греків, німців, чехів, угорців і французів презентували стенди і намети з інформацією про свої країни, традиції національних культур. На сцені виступили творчі колективи та ансамблі національно-культурних товариств Криму.

Організаторам свята було передано Привітання Постійного Представника Президента України в АР Крим Володимира Яцуби з нагоди святкування Дня Європи в Україні.

У КРИМУ ВТРИЧІ МЕНШЕ ВИПУСКНИКІВ...

Сьогодні в Криму останній дзвоник пролунав у 600 школах, в усій автономії закінчили 11-й клас 4972 школярі. Як повідомили УНІАН у Головному управлінні інформаційної політики Ради міністрів АРК, цей навчальний рік незвичайний тим, що кількість випускників більш ніж утричі менша за стандартну (щороку – 16-17 тис. учнів).

«Причина полягає у «демографічній ямі» 90-х років і у реформі в системі освіти, коли частину третьокласників перевели одразу у 5-й клас», - зазначається у повідомленні.

Водночас 9-й клас закінчать близько 18 тис. юних кримчан.

Цього року в Криму на нагородження учнівськими медалями претендують 270 випускників, зокрема 188 – на золоту медаль, 82 – на срібну, що становить 7% загальної кількості випускників.

Також поточного року для участі у зовнішньому незалежному оцінюванні зареєструвалося понад 4 тис. випускників, що становить 92% їх загальної кількості. Це найвищий показник в Україні (середній відсоток по регіонах країни – 78,6%).

Урочисте вручення атестатів випускникам по всій автономії відбудеться під час випускних вечорів, які пройдуть з 28 по 31 травня.

НЕВИПЛАТИ ВЧИТЕЛЯМ - ЦЕ ПРОВОКАЦІЯ!

Під час зустрічі Президента України Віктора Януковича з Прем'єр-міністром Миколою Азаровим Глава держави звернув особливу увагу на завершення навчального року в школах і на турботу про вчителів.

«Насамперед, – підкреслив Президент, – треба проконтролювати, щоб учителі вчасно і в повному обсязі отримали відпускні кошти, щоб мали можливість відпочити після напруженого навчального року. Це питання Уряд повинен взяти під особливий контроль. Будь-який зрив у виплатах вчителям треба розцінювати як провокацію», – наголосив Президент, звернувши увагу Прем'єр-міністра також на питання літнього відпочинку школярів.

Глава держави вважає, що цій темі необхідно присвятити окреме засідання Кабінету Міністрів за участю представників регіонів і тримати його у постійному полі зору.

ОБ'ЄДНАВЧА СИЛА ДРУКОВАНОГО СЛОВА

В «Універсальній науковій бібліотеці ім. І. Я. Франка» відбулося урочисте зібрання, присвячене Дню працівників видавництв, поліграфії і книгорозповсюдження, а також 90-річчю товариства «Кримкнига».

У заході взяли участь заступник Голови Верховної Ради АР Крим Григорій Іоффе, заступник Постійного Представника Президента України в АР Крим Ібраїм Мамутов, голова Республіканського комітету АР Крим з інформації Вадим Волченко.

Виступаючи перед присутніми, Ібраїм Мамутов передав вітання від імені Постійного Представника Президента України в АР Крим Володимира Яцуби та висловив впевненість у тому, що «друковане слово може і повинно стати однією з об`єднавчих сил в утвердженні ідеалів духовності, моральності і толерантності, найважливішим інструментом зміцнення державності і принципів демократії в Україні».

У рамках заходу відбулося нагородження переможців регіонального конкурсу «Кримська книга», вручення дипломів за підсумками конкурсу «Кращі книги 2010 року». Також найбільше відзначилися працівники галузі були відзначені нагородами Верховної Ради АР Крим, Ради міністрів АР Крим, Представництва Президента України в АР Крим, почесними грамотами Рескомінформу.

Прес-служба Постійного Представника Президента України в АР Крим.

«ТАЛАНТИ БАГАТОДІТНОЇ РОДИНИ»

У Криму переможцями VIII Всеукраїнського конкурсу «Таланти багатодітної родини» стали 44 конкурсанти, повідомило головне управління інформаційної політики Ради міністрів АРК.

Цього року держава виділила 800 переможцям обласних турів конкурсу «Таланти багатодітної родини» безкоштовні путівки в Міжнародний дитячий центр «Артек», де й пройшов фінал конкурсу.

У заході брали участь діти з багатодітних і малозабезпечених родин, діти-сироти у віці від 9 до 16 років.

Переможці одержали призи: домашні кінотеатри, комп'ютери й компонентні системи, цифрові фотоапарати, відеокамери й мобільні телефони.

Закриваючи захід, очільниця Міносвіти Криму Віталіна Дзоз сказала дітям: «Усі ті реформи, які ми сьогодні реалізуємо в рамках Стратегії соціально-економічного розвитку автономії, робляться для вас, адже ви – це майбутнє Криму й України».

ДЕНЬ СІМ'Ї В ДИТЯЧІЙ БІБЛІОТЕЦІ

До Міжнародного дня сім'ї в КРУ «Дитяча бібліотека ім.В. Н. Орлова» відбулося чергове засідання сімейного клубу вихідного дня «Маленька країна». Маленькі читачі, їхні батьки, бабусі та дідусі із задоволенням взяли участь у сімейних посиденьках «Біля самовара я і моя сім'я».

А яке ж свято без сюрпризів!? Сюрпризом стала участь у посиденьках кримської дитячої поетеси Раїси Царьової-Форост, яка розповіла, як вона стала складати вірші, представила свої книги «У лікаря» і «Шипляча праска». Співробітники бібліотеки показали ляльковy міні-сценку, поставлену за її віршем «Доброго ранку». А фізкультхвилинки «Пілоти» і «Зайчатко», які провела сама Раїса Леонідівна, викликали справжнє захоплення у малюків. Кожному маленькому читачеві поетеса подарувала свою книжку.

Найменші члени клубу спеціально для цього свята приготували сюрприз для дорослих - декламували вивчені напам'ять вірші про родину, маму, дружбу.

Яскравим і барвистим став виступ учасників бібліотечного літературно-поетичного гуртка «Сюрприз». Юні актори показали музичну вікторину-шоу «Хто цей казковий герой?».

На святі панувала особлива атмосфера любові, взаєморозуміння і дружби. Всі учасники сімейного свята отримали подяки від адміністрації бібліотеки, сувеніри і прапорець з емблемою клубу. Закінчилося свято чаюванням.

КВАРТИРА ВІД ПРЕЗИДЕНТА

У Миколаєві Президент України Віктор Янукович вручив ключі від квартири та ордер багатодітній сім'ї Андрія та Тетяни Чернишових, які виховують десять дітей.

Наприкінці минулого року Віктор Янукович доручив місцевій владі у 2011 році забезпечити житлом родину, яка мешкала в однокімнатній квартирі житловою площею 14,5 кв. м. Тепер багатодітна родина переїде до нового помешкання площею 87 кв. м. у новобудові, розташованій на тій самій вулиці, що й їхня стара квартира.

Новий будинок зведено у рамках реалізації Програми забезпечення житлом окремих категорій громадян, які потребують покращення житлових умов.

За кошти місцевого осередку Партії регіонів новоселам придбали меблі та побутову техніку.

Управління у справах сім'ї та молоді ОДА подарувало родині Чернишових мікрохвильову піч, посуд тощо.

Президент побажав цій родині сімейного щастя та подарував дітям солодощі й фрукти.

Зі свого боку Андрій Чернишов подякував Віктору Януковичу за турботу про його родину, за те, що Глава держави знайшов час особисто вручити новоселам ключі від нового помешкання. «Для нас це дуже велика радість. Ми щасливі», - сказав господар, нагадавши, що родина багато років чекала на вирішення своїх житлових проблем.

Тетяна Чернишова також звернулася до Президента з проханням посприяти у питанні присвоєння їй почесного звання «Мати-героїня».

Талановиті малюки родини Чернишових подарували Віктору Януковичу на згадку альбом зі своїми малюнками.

У родині Чернишових виховуються 8 хлопчиків і 2 дівчинки. Наймолодша дитина в родині народилася торік, старша дочка навчається у п'ятому класі.

Бабуся дітей Надія Іванівна Чернишова з 1982 року перебувала на обліку громадян, що потребують покращення житлових умов на умовах загальної черги. Власну однокімнатну квартиру, де досі проживала багатодітна родина, Надія Іванівна отримала від обласного відділу соціального забезпечення.

http://www.president.gov.ua/

28 ТРАВНЯ - ДЕНЬ ПРИКОРДОННИКА

ДЕРЖАВА ПІКЛУВАТИМЕТЬСЯ ПРО ЗАХИСНИКІВ СВОЇХ КОРДОНІВ

Президент України Віктор Янукович наголошує, що влада докладе усіх зусиль для покращення технічного забезпечення Державної прикордонної служби та гідного соціального забезпечення прикордонників.

«Держава все робитиме для того, щоб захисники державних кордонів відчували себе забезпеченими і захищеними. Це стосується покращення технічного забезпечення вашого відомства, продовження облаштування кордонів і, безумовно, підвищення соціальних стандартів життя працівників», – сказав Глава держави 25 травня на Черкащині.

«Я добре розумію, яким серйозним викликам і загрозам не тільки інтересам України, а й безпеці міжнародної спільноти сьогодні ви покликані протистояти», – зазначив Президент.

Глава держави підкреслив, що високо цінує самовіддану службу прикордонників та їх вірність національним інтересам.

Президент привітав прикордонників із професійним святом, яке вони відзначатимуть 28 травня, та побажав усім їм, ветеранам служби, їхнім родинам здоров'я, щастя, благополуччя та достатку.

Прес-служба Президента України Віктора Януковича.

Новації, започатковані прикордонною службою України в рамках підготовки до Євро-2012, вже високо оцінені в світі. Про це сказав Президент України Віктор Янукович під час відвідання Навчального центру Державної прикордонної служби на Черкащині.

«Технологічні новації, особливо в сфері біометричного контролю, уже сьогодні апробовані і позитивно оцінюються учасниками міжнародного руху», – зазначив Глава держави. Президент зокрема відзначив, що система біометричного контролю, яку він разом із представниками інших країн мав можливість оглянути в аеропорту «Бориспіль», справила велике враження. Глава держави висловив переконання, що Україна може бути лідером у цілих напрямках організації ефективної роботи з контролю за проходженням кордонів.

Президент висловив упевненість, що Державна прикордонна служба України покаже себе на високому рівні під час проведення фінальної частини Євро-2012.

СВІТ ВИСОКО ОЦІНЮЄ НОВАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРИКОРДОННИКІВ

«У мене є глибоке переконання, що саме прикордонна служба буде зразком під час проведення чемпіонату Євро-2012», – сказав Глава держави в інтерв'ю журналістам.

Президент нагадав, що вже сьогодні прикордонники зробили впевнені кроки у підготовці до цього спортивного заходу. «Лишилося певні особливі питання підготувати до Євро», – додав він.

Віктор Янукович відзначив, що Прикордонна служба відіграє дуже важливу роль у підготовці України до цієї визначної спортивної події.

Водночас Президент зауважив, що Євро-2012 буде іспитом не лише для прикордонників, а й в цілому для держави.

Президент окремо відзначив, що робота прикордонної служби демонструє «практичне підтвердження реалізації міжнародних зобов'язань України». «Я вам за це дуже вдячний», – підкреслив Глава держави. Зокрема йдеться про створену ДПСУ ефективну систему контролю за переміщенням через кордон радіоактивних речовин. У цьому зв'язку В. Янукович нагадав, що Україна є активним учасником міжнародних програм зменшення рівня загроз розповсюдження зброї масового враження.

НАШ КОРДОН «ТОПЧУ» ВЖЕ НЕ «ПОТОПЧЕ»...

Капітан турецької рибальської шхуни «Топчу», затриманої 5 березня цього року кораблем морської охорони «Миколаїв» в українській винятковій (морській) економічній зоні, Челиккирян Джеміль відшкодував за рішенням суду від 18 травня витрати українських прикордонників на припинення його протиправної діяльності в розмірі 97 тисяч 686 гривень 42 копійки.

Після цього в супроводі українського малого катера морської охорони з екіпажем у складі 3 чоловік (два громадянини Туреччини й один - України) шхуна «Топчу» вийшла з Камишової бухти Севастополя, де вона перебувала під охороною прикордонників, і о 22 год. 50 хв. покинула територіальні води України.

На цей час у Камишовій бухті Севастополя під охороною залишається ще одна турецька шхуна «NAZAR BALIKCILIK», затримана 26 квітня цього року тим же прикордонним кораблем «Миколаїв». Очікується, що витрати Держкордонслужби на пошук і затримку цього судна в розмірі 281 тисяча гривень будуть відшкодовані порушниками добровільно.

* * *

У Криму виконання прикордонних завдань доручено Азово-Чорноморському регіональному управлінню Держкордонслужби, яке очолює генерал-майор Олег Нишпор. Регіональне управління забезпечує недоторканність державного кордону в АР Крим, місті Севастополі, Запорізькій і Херсонській областях, у Чорному й Азовському морях і Керченській протоці. Також персоналу органів і підрозділів АЧРУ довірені охорона суверенних прав України в її винятковій (морській) економічній зоні, і виконання спеціальних завдань з охорони державних об'єктів.

Довжина ділянки кордону, що охороняється, становить 408 миль по зовнішній межі територіального моря, 21 миля – у Керченській протоці й 1693,5 кілометрів по береговій межі. Площа виняткової (морської) економічної зони України перевищує 82 тисячі квадратних кілометрів.

З початку поточного року прикордонниками Азово-Чорноморського регіонального управління через кордон було пропущено понад 350 тисяч громадян і близько 30 тисяч транспортних засобів. Складене понад 4 тисячі протоколів про адміністративні правопорушення, сума штрафів за якими склала майже 400 тисяч гривень.

За незаконне перетинання кордону затримано 8 осіб, в одного з яких виявлений підроблений паспорт. Відмовлено в перетині державного кордону 258 особам, 23 з яких – потенційні незаконні мігранти. Вилучено контрабандних товарів на суму близько 8 мільйонів гривень, 4 одиниці зброї й 51 боєприпас.

Також затримано дві турецькі браконьєрські шхуни. Ще дві шхуни-порушниці спроваджені за межі виняткової морської економічної зони України. Вилучено більше 22 кілометрів браконьєрських сіток і понад 8 тонн незаконно виловленої риби й морепродуктів.

Прес-служба Азово-Чорноморського регіонального управління Державної прикордонної служби України.

ПРИКОРДОННІ БУДНІ АЕРОПОРТУ «СІМФЕРОПОЛЬ»

Відділ прикордонної служби «Сімферополь» виконує завдання з охорони державного кордону України в пункті пропуску «Сімферополь» – основних повітряних воротах Автономної Республіки Крим. Право служити у цьому підрозділі надається виключно найкращим прикордонникам, а їхній досвід та здобутки – зразок майстерності прикордонного контролю.

Державний міжнародний аеропорт «Сімферополь» побудований у 1936 році. За ці роки аеропорт став одним з найбільших аеропортів України. Тут освоювали технічну експлуатацію першого радянського реактивного пасажирського літака ТУ-104, в аеропорту «Сімферополь» уперше в Україні здійснив посадку аеробус ІЛ-86.

Діяльність підрозділу була розпочата 1 вересня 1985 року, в цей день почав функціонувати міжнародний повітряний пункт пропуску «Сімферополь – аеропорт», який територіально входив до ОКПП «Крим» з місцем розташування у Ялті. Постійними міжнародними рейсами на той час були: «Сімферополь-Стамбул-Сімферополь» та рейси з країн соціалістичного блоку. Підрозділ до теперішнього часу розташовується у приміщені аеропорту «Центральний»

На початку функціонування підрозділу особового складу нараховувалось близько 70 чоловік. Крім виконання своїх службових обов'язків особовий склад створював умови для несення прикордонної служби: брав участь у будівництві секторів «Приліт» та «Відліт».

14 листопада 1995 року розпорядженням Кабінету Міністрів України № 698-р було відкрито міжнародний пункт пропуску для авіаційного сполучення «Сімферополь».

У 1997 р. в аеропорту «Центральний» було проведено капітальний ремонт та відкриття терміналів «А» та «Б». Особовий склад підрозділу займався облаштуванням цих терміналів прикордонною інфраструктурою: кабінками паспортного контролю, службовими приміщеннями, спеціальною технікою.

Згідно наказу Адміністрації Державної прикордонної служби України від 1 квітня 2008 року №56 відділення прикордонного контролю «Сімферополь-аеропорт» було реорганізовано у відділ прикордонної служби «Сімферополь» ІІІ категорії (тип А), а з березня 2010 року відділу надано ІІ категорію.

Тутешні охоронці рубежу лише нинішнього року виявили 5 порушників державного кордону України, не дозволили в'їхати в Україну 154 потенційним незаконним мігрантам, виявлено 644 особи, що порушили правила перебування в Україні, та складено протоколів за статтею 203 ч. 2 Кодексу України про адміністративні правопорушення на суму 263992 гривень.

Службові будні тут аж ніяк не можна назвати спокійними та врівноваженими, адже в середньому за місяць пасажиропотік сягає 20-21 тисяча людей влітку та 9-10 тисяч взимку. В цьому «мурашнику» можна зустріти представників майже кожної країни світу. Це, звичайно, вимагає від прикордонників володіння найпоширенішими іноземними мовами, чіткого дотримання вимог відомчих стандартів прикордонного контролю, а також бездоганного знання усіх нюансів роботи з паспортними документами.

Сама ж служба тут організована за чотиризмінним варіантом, це доволі зручно для персоналу, адже після напруженої роботи в аеропорту є можливість відпочити, відновити сили та провести час із родиною.

Робота в цьому підрозділі передбачає знання сотні різновидів паспортних документів. Звичайно, це потребує постійного навчання та вдосконалення своїх навиків та знань. Тому у підрозділі з персоналом чи не кожного дня проводяться відповідні заняття та тренінги з паспортного контролю та виявлення підробок. Крім цього, у сімферопольських охоронців рубежу є й відповідне технічне забезпечення.

У керівництва відділу повне взаєморозуміння з керівництвом аеропорту, що звичайно, позитивно позначається на роботі як підрозділу, так і аеропорту в цілому.

За останній рік зроблено дуже багато. В рамках реалізації проектів Державної прикордонної служби України, Міністерства енергетики та Міноборони США проводиться робота зі встановлення найновітнішої системи радіаційного контролю. Разом з керівництвом аеропорту проводиться робота щодо введення у дію нової пропускної системи, нових зразків перепусток та голографічних наклейок на право перебування у режимній зоні під час виконання службових обов'язків, ремонту службових приміщень підрозділу.

Але, звичайно, основою успішних результатів діяльності підрозділу є, насамперед, сумлінність та професіоналізм персоналу відділу.

Костянтин П'ЯСЕЦЬКИЙ.

На фото – прикордонні будні відділу прикордонної служби «Сімферополь».

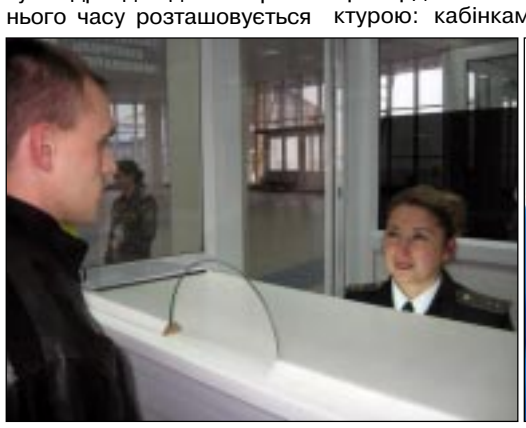

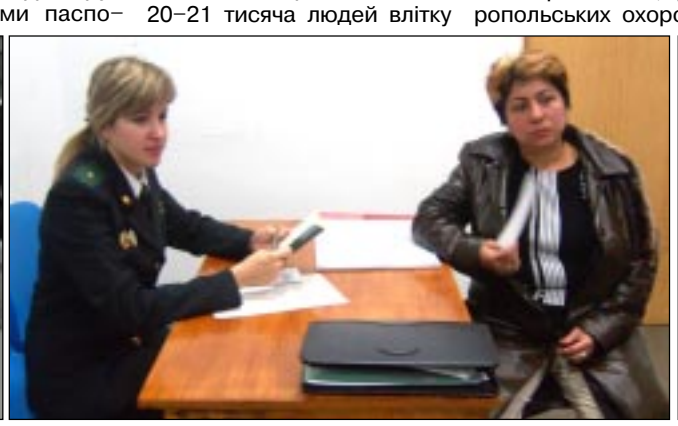

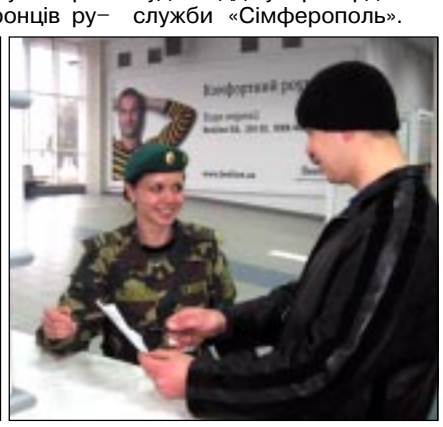

ТАРАСОВІ ЗАПОВІТИ В ТАВРІЇ

Незвичність цьогорічних Шевченківських свят була зумовлена не стільки 150-ю річницею відтоді, коли Кобзар навіки спочив у рідній землі, скільки місцем проведення урочистостей. Адже цього разу зустрічати гостей з усіх куточків України на Міжнародному літературно-мистецькому святі «В сім'ї вольній, новій...» випала честь Криму.

Тож іще дорогою на південний півострів чи не кожен із численної письменницької делегації ставив собі запитання: «Як зустріне нас таврійська земля?» Утім, усі побоювання вмить розвіялися, коли майстри слова ступили на перон сімферопольського вокзалу, де їх тепло й гостинно зустріли представники Автономної Республіки.

Розпочалися урочистості у кримській столиці 20 травня з покладання квітів до пам'ятника Тарасові Шевченку, без чого не обходиться жодне свято «В сім'ї вольній, новій...».

Схилитися в пошані Кобзареві приїхали посланці письменницьких організацій з усієї України, а також делегація письменників Польщі у складі Марека Вавжкевича та Петра Тоболапарткевича.

Після покладання квітів учасники дійства попрямували до Таврійського національного університету імені В.Вернадського, в актовій залі якого відбулося урочисте відкриття Шевченківських свят. Спершу лунало вступне слово ректора провідного кримського вишу Миколи Багрова, згодом до гостей звернувся голова НСПУ, народний депутат України Володимир Яворівський: «Тарас Шевченко — людина, яка порятувала цілу націю. Був період, коли Україна зникла з карти світу, здавалося, що настала Руїна — українську мову та літературу заборонили, із рук козацтва вибито шаблю і булаву, ми приречені на знищення та відсунені на узбіччя історії. І в той момент, коли надія на порятунок майже зникла, із кореневої системи українського простолюду, із кріпацтва нація народила Тараса Шевченка, який зрозумів, що Слово може врятувати націю. Саме так і сталося».

Перед студентами філологічного факультету також виступили Василь Шкляр, Марек Вавжкевич, Петро Засенко, Степан Сапеляк, Петро Осадчук, Анатолій Кичинський, Михайло Пасічник, Леся Степовичка, Валентина Коваленко, Олена Гаран. Вітальне слово від Віктора Януковича зачитав перший заступник постійного представника Президента України в Криму Віктор Плакида.

Потім майстри слова відвідали гордість Сімферополя — Українську школу-гімназію, де взяли участь у святі «Ластівка». Молоді таланти кримської землі довели, що Україна може ними пишатися.

Наступного дня — 21 травня — письменники понесли свято Кобзаря в усі куточки Таврійського півострова. Так у Гурзуфі кримчани зустрілися з Миколою Рябим, Валентиною Коваленко та Ганною Арсенич, у Євпаторії — із Сергієм Колесніковим, Ольгою Ляснюк, Василем Довжиком, Неонілою Диб'як і Ніною Гнатюк, у Бахчисараї — з Оленою Гаран, Вірою Марущак, Євгеном Безкоровайним та Анатолієм Кичинським, у Білогірську — із Петром Осадчуком, Михайлом Каменюком та Сергієм Батуріним-Онищенком, у Феодосії — із Василем Герасим'юком, Миколою Білокопитовим і Степаном Сапеляком, у Севастополі — із Ігорем Павлюком, Петром Ходаничем, Вілем Гримичем, Андрієм Медведенком, Олексою Різниченком, Станіславом Жуковським та Ігорем Гургулою, у Саках — із Михайлом Пасічником, Євгеном Бараном та Ольгою Довгоп'ят, у Сімферополі — із Володимиром Яворівським, Юрієм Завгороднім та Петром Засенком.

А Василь Шкляр, Леся Степовичка, Марек Вавжкевич, Петро Тоболапарткевич і Михайло Вишняк завітали до Ялти. По-родинному тепло зустрів делегацію Музей Лесі Українки, який зберіг атмосферу перебування поетеси на цій землі. Після екскурсії гості випили чаю на Лесиному балконі, а потім світлиця музею наповнилася чарівною музикою Шопена. Рояль — ровесник поетеси — оживив кримський поет, член НСПУ Олександр Сербін.

Та найбільше враження справив на гостей почутий уперше єдиний запис живого голосу Лесі Українки, зроблений нею саме під час перебування в Ялті. Незважаючи на те що поетеса навмисно пошкодила запис, він дозволив відчути її присутність у цих стінах і наснажив гостей полум'ям любові до України.

Змістовною була зустріч літераторів і зі студентами Кримського гуманітарного університету.

Письменники також відвідали могилу Степана Руданського. Вони поклали квіти до пам'ятника й заспівали «Повій, вітре, на Вкраїну...», віддавши шану авторові цих незабутніх рядків.

«...Єдиномисліє подай і братолюбіє пошли...» — просив у Бога для свого народу Тарас у «Молитві». Можна з упевненістю заявити, що цей його заповіт на кримській землі виконано в повній мірі. Кожна делегація відзначила зацікавленість і доброзичливість таврійської публіки, яка зламала всі стереотипи про ворожість Криму до українського духу.

22 травня, у день 150-ї річниці від дня перепоховання Тараса Шевченка в Україні в Універсальній науковій бібліотеці імені І.Франка відбулося урочисте закриття свята «В сім'ї вольній новій...». Окрасою дійства став виступ кримськотатарського ансамблю «Сонат». Музичні композиції в його виконанні настільки запали в душу письменникам, що вони влаштували вуличні танці на подвір'ї книгозбірні.

Під час урочистостей естафету Шевченківських днів було передано Запоріжжю, яке стане їх господарем наступного року.

Єдиною ложкою дьогтю в бочці меду Шевченківських свят у Криму стало ігнорування місцевою владою їх закриття, що природньо обурило письменників, адже Міжнародне літературно-мистецьке свято «В сім'ї вольній, новій...» відзначається на державному рівні, і така реакція чиновників є просто неприпустимою.

По суті, уся організація урочистого дійства в Криму лягла на плечі ентузіастів із Кримської ОО НСПУ Володимира Казаріна, В'ячеслава Килеси, Михайла Вишняка, Ольги Голубєвої, Лідії Огурцової та Ольги Іванової, які зробили все можливе, щоб свято на Таврійській землі відбулося на славу.

Найтепліші спогади в серцях українських письменників лишилися й від спілкування з представниками Кримськотатарської автономної організації НСПУ Ризою Фазилом, Делявером Османом та багатьма іншими, які за східним звичаєм гостинно прийняли гостей і подарували їм незабутні емоції та враження.

Майстри слова поверталися додому з почуттям, що їм вдалося підкорити Крим. Але й півострів підкорив письменників, адже довів, що він є такою самою невід'ємною частиною України, як Полісся, Поділля, Подніпров'я чи будь-який інший куточок нашої держави, де панує дух Великого Тараса та виконуються його заповіти.

Станіслава БОЛЬБАТ.

(«Слово Просвіти»).

ШЕВЧЕНКО І МЕДЖЛІС

21 травня 2011 року Голова Меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв прийняв в офісі Меджлісу Голову Національної спілки українських письменників, лауреата Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка за повість «Вічні Кортеліси», політичного діяча Володимира Яворівського і секретаря Національної спілки українських письменників Петра Засенка.

Гостей супроводжували голова Союзу кримськотатарських письменників Риза Фазил і головний редактор кримськотатарського літературного журналу «Йылдыз» («Зірка») Делявер Османов.

Як розповіли письменники, з 20 по 22 травня поточного року у Криму проходить Шевченківське літературно-художнє свято «В сім'ї вольній, новій...». У рамках встановлених традицій, Шевченківське свято щорічно проходить у різних регіонах України, в 2011 році Крим був обраний місцем для проведення заходу.

Відкриття свята почалося з покладання учасниками й гістьми заходу квітів до пам'ятника видатному українському поету, прозаїку, драматургу, художнику Тарасу Шевченку в Сімферополі. Далі захід продовжився в Таврійському національному університеті, де відомі письменники України і зарубіжжя, що популяризують творчість Тараса Шевченка, у рамках Шевченківських днів зустрілися з викладачами й студентами ВНЗ. У своїй привітальній промові Володимир Яворівський відзначив, що радий проведенню заходу на землі братнього кримськотатарського народу, після чого надав слово члену Союзу кримськотатарських письменників Деляверу Османову. У свою чергу, Д. Османов від імені всіх кримськотатарських письменників висловив подяку В. Яворівському, який в 2008 році виступив ініціатором створення Союзу кримськотатарських письменників у Криму й до сьогоднішнього дня підтримує своїх колег.

Голова Меджлісу Мустафа Джемілєв, звертаючись до своїх гостей, побажав усім учасникам Шевченківського літературно-художнього свята плідної й успішної роботи, підкресливши, що твори видатного українського поета Тараса Шевченка є прямим доказом його самовідданої боротьби за єдність і незалежність української нації і держави.

Варто відзначити, що в рамках програми учасники свята відвідають багато міст Криму, де проведуть літературні читання. Крім того, заплановане проведення культурних акцій, книжкових і художніх виставок, презентації нових видань і творчих зустрічей з молоддю й художньою елітою Криму.

Прес-служба Меджлісу кримськотатарського народу.

«В СІМ'Ї ВОЛЬНІЙ, НОВІЙ...»

21 травня в Центральній міській дитячій бібліотеці ім. А. Гайдара м. Сімферополя пройшла літературно-музична композиція «Поетичний вінок Кобзареві», присвячена 150-й річниці перепоховання великого українського поета й художника Тараса Григоровича Шевченка.

В Україні з'явилася чудова традиція – щорічно проводити в одній з областей України заходи, присвячені перепохованню Т. Г. Шевченка, урочисто відзначати повернення великого Кобзаря на свою батьківщину – Україну. Цього року Крим приймав велику делегацію (поети, письменники, художники, філософи), учасників Міжнародного літературно-художнього Шевченківського свята «В сім'ї вольній, новій...». Літературно-музична композиція «Поетичний вінок Кобзареві», що відбулася в ЦМДБ ім. А. Гайдара стала маленькою часткою тієї великої програми, яку підготували кримські ВНЗ, бібліотеки, громадські організації, віддаючи данину шани геніальному українському поетові, волелюбна творчість і життя якого присвячені українському народу.

У національному українському костюмі гостей зустрічала директор Централізованої бібліотечної системи для дітей В. П. Лупеногена, вона ж була й ведучою цього свята, у якому брали участь бібліотекарі й читачі всіх дитячих бібліотек м. Сімферополя.

На зустріч у ЦМДБ ім. А. Гайдара прийшли українські поети, що приїхали з Києва. Петро Засенко, секретар Національної Спілки письменників України розповів учасникам зустрічі про цікаві факти з життя й творчості великого Кобзаря і про свою поїздку по місцях Шевченківського заслання в Оренбурзьких степах. На закінчення П. Засенко прочитав свій вірш «Мама».

Юрій Завгородній прочитав свої вірші й подарував ЦМДБ ім. А. Гайдара кілька книг польських, румунських письменників і свою книгу «Попелище дикого степу».

Під час свята був показаний відеофільм «Моя Україна», а відеоряд «Великий Кобзар» повідав про життя й творчість чудового українського поета й художника Т. Г. Шевченка. Проникливо й тремтливо звучали на святі вірші Лесі Українки у виконанні учасників театральної студії «Світанок» (керівник Петрова А. В.) «Центру дитячої і юнацької творчості».

У красиво прибраному українськими рушниками читальному залі дитячої бібліотеки звучали українські пісні у виконанні учнів музичної школи № 1, а читачі ЦМДБ ім. А. Гайдара й бібліотек-філій № 12, 15 виходили почитати свої улюблені вірші Т. Г. Шевченка. Читач ЦМДБ ім. А. Гайдара Дмитро Глушков до цих торжеств написав вірш «Українська колискова» і виступив з ним перед глядачами.

Кримська поетеса Л. В. Огурцова, ініціатор проведення цього свята, прочитала свої вірші для дітей українською мовою.

Приємним сюрпризом став прихід Делявера Османова, головного редактора журналу «Йылдыз», і голови Союзу кримськотатарських письменників Різи Фазила, який привітав усіх з Шевченківським святом, сказав про велике значення української літератури у світовій літературі й культурі, про те, що багато творів українських письменників перекладені на кримськотатарську мову. На завершення він прочитав «Заповіт» Т. Г. Шевченка кримськотатарською мовою.

Зустріч тривала майже дві години, але учасники не квапилися розходитися. Вони спілкувалися, обмінювалися враженнями про побачене й почуте, ознайомилися з виставкою української вишивки, роботи на яку надали читачі ЦМДБ ім. А. Гайдара – підлітки з обмеженими можливостями із центру реабілітації Київського району, і Л. П. Константинова, майстер декоративно-прикладного мистецтва, учениця Героя України, знаменитої вишивальниці Віри Роїк.

Саме такі заходи долучають дітей і дорослих до джерел української культури, прищеплюють їм любов до українського слова, формують у них патріотичні почуття, громадянську самосвідомість і викликають гордість за свою країну.

В. КОВАЛЕНКО.

ТАРАСОВІ ДНІ

В. Гримич.

Міжнародне Шевченківське літературно-мистецьке свято «В сім'ї вольній, новій...», засноване Національною спілкою письменників України, мандрує державою понад два десятиліття. Минулого року воно проходило на Житомирщині, цього року – у Криму. Вельми поважних гостей – письменників, поетів, діячів культури та мистецтва радо вітали у Сімферополі, Ялті, Саках, Євпаторії.

До Севастополя делегація прибула 21 травня у складі семи знаних українських поетів та прозаїків: Віля Гримича, Олекси Різниченка, Станіслава Жуковського, Ігоря Гургули, Петра Ходанича, Андрія Медведенка. Очолив делегацію лауреат Народної Шевченківської премії, всеукраїнських літературних премій імені В. Симоненка, Б. Нечерди, М. Шашкевича, Г. Сковороди, міжнародної літературної премії імені М. Гоголя "Тріумф", доктор наук соціальних комунікацій Ігор Павлюк.

Свято пройшло у літературній вітальні центральної міської бібліотеки ім. Л. Толстого. Шкода, що саме там, бо тісна вітальня на три десятки місць не змогла вмістити всіх бажаючих. Скажімо, в Українському культурно-інформаційному центрі з просторою залою на тисячу місць почути гостей змогли б сотні севастопольців.

Першим, з ким познайомилися севастопольці, був знаний поет з Донецька Станіслав Жуковський, автор збірок: «Прагнення краси», «На перехресті долі», «Вітер часу» , «Заповітний степ», «Сонцесвіт», лауреат премій В. Сосюри та Г. Кривди. Чимало його поезій покладено на музику.

С. Жуковський.

– Я прибув до вас з такої ж зросійщеної землі, як і Крим, прожив у Донецьку 40 років, а народився у Севастополі. Проте, скажу вам, за багато років мені ніхто не дорікав, що пишу в Донецьку українські вірші, аби добре писав. У Донецьку люблять і шанують Тараса Шевченка, як і в цілому світі. У мене є цілий цикл поезій присвячених Тарасові, я залишу їх на спогад вашій бібліотеці.

Найстаршим серед гостей був Віль Гримич знаний прозаїк, перекладач, літературознавець, член-кореспондент Словенської академії наук і мистецтва, лауреат премії ім. Максима Рильського, Заслужений працівник культури України. У роки Другої світової війни він боронив Севастополь від фашистів.

– Шевченко й Україна, – розповів Віль Григорович, – з дитинства у моєму серці. У нас вдома був «Кобзар» і я з дитинства зачитувався ним. Мій батько був журналістом, прозаїком. Вшановуючи зараз Шевченка, я ніби повертаюсь у дитинство.

Прозаїк, лауреат Всеукраїнської літературної премії ім. Ірини Вільде, голова Закарпатської організації Національної спілки письменників України Петро Ходанич розповів, як українцям багатонаціонального Закарпаття вдається зберегти свою ідентичність, яку роль у цьому відіграє Шевченківське слово та греко-католицька церква.

– Сьогоднішнє свято надзвичайно важливе. Моя бабуся закінчувала школу ще за часів Австро-Угорщини. Але й тоді читала Шевченка. Батько й мати, що закінчували школу за часів Чехословаччини, ще вільніше могли читати Шевченка. Його слово гуртувало нас, як народ. Коли я пішов у літературу, то друкувався спочатку, як російськомовний поет, у військовій пресі. Проте, як виявилося, мова – досить непростий інструмент. Якось один мій однокурсник з Московського літературного інституту сказав мені «Петя, ты никогда не будешь русским писателем: мыслишь не по-русски...» Й дипломну роботу я вже взявся писати українською. Така сила у Шевченкового слова.

П. Ходанич.

Поет Андрій Медведенко, лауреат премії ім. Г. Сковороди, голова Луганської обласної організації Національної спілки письменників України, був єдиним серед гостей російськомовним поетом. Його поезії вразили присутніх щирістю та глибиною суджень втіленими у досить коротку форму.

...Хлеба посеяны.
По лицам
стекает пот горяч и рьян,
Но вслед за всходами пшеницы
обильно всходит и бурьян

* * *

Не в том извечном
нашей жизни драма,
что ставить не торопимся свечу,
а в том, что, выйдя
за пределы храма,
мы чище не становимся ничуть.

Втиснути у регламент свята колоритну постать поета, дисидента, репресованого за радянського режиму, лауреата премій П. Тичини та К. Паустовського, що живе і творить в Одесі, Олексу Різниківа (літературний псевдонім – Олекса Різниченко) – марна справа.

Цього кремезного, красивого, не зламаного долею чоловіка можна слухати годинами. Портрет його почну малювати рядками з його ж іронічних поезій:

...Ви бачите, панове, українця,
Ставний, міцний,

А. Медведенко.

як звикло, вуса ма...
О, ні. Не вкусить!
Лагідність сама...

* * *

...Складає вірші. А говорить як!
Ну викапаний, вилитий
Спартак!
Таких осібно треба берегти.
Тому до них
приставлено пости.

З «постами» цьому велетові духу поталанило двічі. Вільнодумство за радянських часів каралося жорстоко: він відбув у таборах цілих 7 років.

Там, на жорсткому тюремному тапчані народжувалися вірші, які, на моє глибоке переконання, житимуть у віках.

Ім'ям Республіки моєї
Мене засуджено тепер
Лиш за любов мою до неї,
До Української РСР.
Яка іронія глибинна,
Що навіть дна не дістаєш,
Невже любов до України –
Антирадянщиною є?
А я люблю, нащо таїти
Цей гріх, якщо це –
й справді гріх,
Люблю поля її і квіти,
Ліси і гори, плюскіт рік,
І не лише за миску повну,
Що на столі моїм стоїть,
Люблю також і за духовні
Нетлінні цінності її.
Чи є любов моя злочинна?
– Так, так – злочинна є, –
товчуть...
Мою любов до України
Антирадянщиною звуть.
Брехня нікчемна! Є на світі
Одна Вкраїнська РСР,
Яку не можна не любити,
Яку – є злочин –
не любити,
Яку люблю – хоча б і вмер!

Я познайомилася з Олексою Сергійовичем влітку 2005 року, в Одесі, під час VI Загальнонаціонального конкурсу «Українська мова – мова єднання» і вже тоді була зачарована не лише його творчістю, а й дотепністю, невимушеністю та щирістю у спілкуванні. Тому зараз ми вже вітались, як добрі знайомі. Україна багата на таланти, але Олекса Різників – талановитий геніально. Радію, що його не змінюють роки. Він не читає свої вірші, він ними просто дихає. Блискуча пам'ять, потужні емоції. Час зустрічі з поетом спливає, як мить. І йому вже тихесенько нагадують, що у цього заходу також є межі... І тоді він каже, сміючись: «Я родом із Єнакієво, й за те, що я родом із Єнакієво, дозвольте мені прочитати ще одного вірша.

Яке там дозвольте... Його готові слухати цілодобово. Олекса Різників завершує свій виступ віршем

БАГАТОКРИЛІСТЬ

На цім крилі до тебе примайну,
На тім приляжу,
цим крилом укриюсь,
А те, залітане, надламане, утну.
Багатокрилість.
Залітане! Залатаних – нема!
Нема залежаних, а є лиш
незалежні.
Я стільки крил бездумно
наламав,
Б'ючись об світу боки
протилежні!
Не шанував, не скнарив,
не беріг.
З таких висот в такі шугав
низини.
Лиш радістю хлоп'ячою горів:
Ростуть невпинно.
Ні! Обезкриліти і впасти не дано.
Мені судилась буряна
рухливість.
Мене п'янить, сильніше
ніж вино,
Багатокрилість.

Олекса Різників передав бібліотеці поетичні збірки: «Двострунне грало», «Сміх на гаку» та п'ятий випуск щорічного альманаху «Одеська хвиля», що містить спогади про минулі репресії і переслідування комуністичним режимом вільної думки та вільного слова.

Після закінчення свята «В сім'ї вольній, новій...» гості понесли квіти і свої палкі серця до пам'ятника Тарасові Шевченку, де на них вже чекала громадськість Севастополя.

Лідія СТЕПКО.
м. Севастополь.

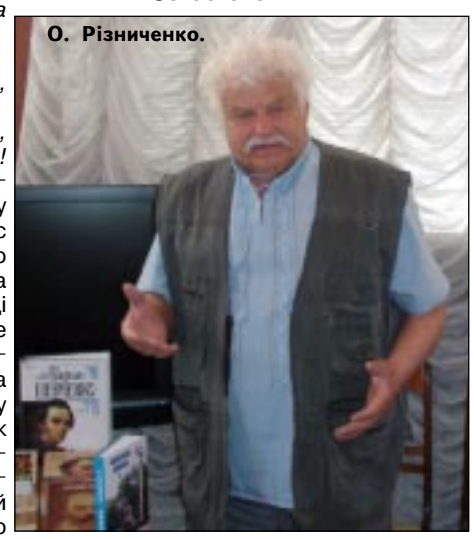
О. Різниченко.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО І ШЕВЧЕНКІВСЬКА ПРЕМІЯ – ПОНЯТТЯ НЕРОЗМІННІ

Національна премія України імені Тараса Шевченка відзначає 2011-го ювілей – 50 років від дня заснування. Про роль премії в культурно-мистецькому житті держави, зміну її статусу та, власне, відзначення цієї дати – розмова кореспондента УКРІНФОРМу з головою Шевченківського комітету – Героєм України, відомим поетом, лауреатом Шевченківської премії Борисом Олійником.

– Борисе Іллічу, саме в цей день, 20 травня 1961 року, було засновано Республіканську премію імені Тараса Шевченка за видатні твори літератури, образотворчого мистецтва, музики, театрального мистецтва і кінематографії. Нині вона – Національна, але суть її не змінилася.

– Тарас Шевченко, як і освячена його іменем нагорода, для кожного українця поняття нерозмінні, що стоять поза часовими та іншими вимірами. Наголошую на цьому для тих, хто подекуди за нинішнього суверенітету, вистражданого нашим світочем, силиться чи то принизити Кобзаря, чи то вознести себе до його рівня, не маючи для того жодних підстав.

Таке ставлення до своїх пророків виставляє нас на посміховисько цивілізованого світу та вкотре змушує замислитись: чиї ж ми діти? І знову звернутись до Шевченкового «славних прадідів великих...» – а далі – за текстом.

Щодо власне Шевченківської премії, то вона витримала випробування часом та геополітичними здвигами й утвердилась як справді найвища нагорода у гуманітарній сфері держави. За п'ять десятиліть її удостоїлись понад 600 лауреатів. Це видатні постаті української культури і мистецтва, серед яких незабутні Олесь Гончар, Максим Рильський, Павло Тичина, ті, хто поклав своє життя на олтар незалежності, та ще ціле гроно фундаторів нашої духовності.

– Які видозміни в статусі премії відбулися за півстоліття?

– Передусім це стосується щорічної кількості премій: у різні роки вона варіювалась від трьох до десяти і, як з'ясувалося, збільшення кількості негативно впливало на якісний показник творів та принижувало престиж самої премії. Нинішнього року премій вручено п'ять – можливо, це золота середина.

Суттєво також збільшилась грошова винагорода – нині вона становить 250 тисяч гривень для кожного лауреата. І, що теж важливо, Шевченківська премія набула статусу державної нагороди. Але основоположний принцип премії залишився незмінним – відзначати справді високохудожні твори.

– Стосовно відзначення 50-річчя премії – які заходи відбудуться з цієї нагоди?

– Ключові заходи заплановано на 5 червня, коли до Києва з усіх усюд прибудуть лауреати Шевченківської премії за півстоліття: о 13.00 в парку імені Тараса Шевченка вони покладуть квіти до пам'ятника Кобзареві, а о 18.00 в Національній філармонії відбудуться урочисті збори та святковий концерт.

Крім того, наприкінці травня в Центральному державному архіві-музеї літератури і мистецтва, в Музеї книги та книгодрукування відбудуться тематичні виставки. Плануються й відвідини могили Кобзаря в Каневі.

Повідомлю також, що спільно з Національним банком України ми розробили пам'ятну ювілейну монету, а для більш повного та оперативного інформування силами доброчинців створюється інтернет-довідник, присвячений шевченківським лауреатам.

Зрозуміло, не стоять осторонь й інші заклади та установи. Так, в Українському фонді культури відбулося вшанування пам'яті Тараса Шевченка з нагоди 150-річчя від дня перевезення його праху з Санкт-Петербурга на Вкраїну, яке відзначається цими днями.

Розмову вела
Валентина ПАЩЕНКО.
(УКРІНФОРМ).

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА РАДА НАДАЛА РОСІЙСЬКІЙ МОВІ СТАТУС РЕГІОНАЛЬНОЇ НА ТЕРИТОРІЇ ОБЛАСТІ

Як повідомляє "5 канал", депутати облради одностайно ухвалили рішення про «Реалізацію конституційних прав громадян на вільне використання російської мови і мов інших нацменшин».

За повідомленням, тепер держслужбовці можуть вести документацію і спілкуватися у роботі російською.

Як нагадує "5 канал", 2006 року низка східних і південних регіонів України вже надавали статус регіональної російській мові, пізніше рішення були скасовані в судах за поданням прокурорів. Цього разу в документі використані інші юридичні формулювання.

УНП ВИМАГАЄ РОЗПУСКУ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ЧЕРЕЗ РОСІЙСЬКУ МОВУ

Українська народна партія вважає рішення Луганської обласної ради "Про реалізацію конституційних прав громадян на вільне використання російської мови і мови інших нацменшин" провокацією і вимагає дострокового її розпуску.

Про це заявив голова Луганської обласної організації Української народної партії Валентин Ткалич. Він також додав, що УНП підготувала позов до Луганського окружного адміністративного суду із вимогою скасувати це рішення.

«Депутати облради, жонглюючи різними статтями українського законодавства, фактично дали добро на використання російської мови на рівні із державною, що суперечить українському законодавству», – сказав голова Луганської УНП.

Він зауважив, що «фактично, Луганська обласна рада вийшла за межі делегованих їй законодавством повноважень, та прийняла рішення, в якому, всупереч Конституції та законодавству України, самоствердила вільне використання службовими особами органів державної влади та місцевого самоврядування, вільне використання російської мови в діловому обороті».

«Рішення Луганської обласної ради не має юридичної сили, оскільки місцеві законодавчі ініціативи не можуть суперечити загальноукраїнським законам», – стверджує голова Луганської УНП. Тому «УНП й планує оскаржити це рішення у судовому порядку й закликає Верховну Раду, яка, згідно статті 85 Основного закону України, має право достроково припинити повноваження будь-якої місцевої ради за порушення нею Конституції або законів України, розпустити Луганську обраду», – підсумував Валентин Ткалич.

Довідково. 27 травня Луганська обласна організація Української народної партії пікетувала засідання чергової сесії Луганської облради, на якій депутати "рекомендували" керівникам усіх установ використовувати російську мову поряд з державною.

У 2006 році Луганська облрада вже робила спробу затвердити російську мову "регіональною", проте рішення було оскаржено в суді. Тепер депутати прийняли рішення із іншим юридичним формулюванням.

УКРАЇНЦІ СВІТУ ПРОСЯТЬ ЯНУКОВИЧА НЕ ЗАКРИВАТИ "РАДІО УКРАЇНА" – ЙОГО СЛУХАЮТЬ 20 МІЛЬЙОНІВ

Світовий конгрес українців просить В. Януковича, М. Азарова і В. Литвина скасувати рішення про припинення мовлення української редакції Всесвітньої служби радіомовлення України. "Радіо Україна" — важливе джерело інформації для діаспори.

26 травня 2011 р. Світовий конгрес українців надіслав листа Президенту Віктору Януковичу, Голові Верховної Ради Володимиру Литвину, Прем'єр-міністру Миколі Азарову та голові Державного комітету телебачення та радіомовлення Юрію Плаксюку, в якому висловив свою глибоку стурбованість розпорядженням генерального директора Національної радіокомпанії України від 25 травня 2011 р. припинити мовлення Української редакції Всесвітньої служби радіомовлення України ("Радіо Україна").

СКУ заявив, що Всесвітня служба радіомовлення України здійснює мовлення українською мовою, забезпечуючи понад 20-мільйонну українську діаспору цінними передачами національного характеру про Україну та про життя українців за кордоном.

"Щоденно поширюючи матеріали на українську тематику, Українська редакція Всесвітньої служби радіомовлення задовольняє інформативні та духовні потреби світового українства, яке є невід'ємною частиною українського народу, та цим самим сприяє його консолідації і формуванню в світі образу України як європейської держави з величезним інтелектуальним, науково-технологічним і освітнім потенціалом", — наголошують в діаспорі.

"Світовий конгрес українців закликає Вас скасувати рішення генерального директора Національної радіокомпанії України Тараса Аврахова та, керуючись вищеназваними державними документами і інтересами українського народу, не дозволити закриття Української редакції Всесвітньої служби радіомовлення України як важливого інформаційного джерела національного спрямування для закордонного українства", — підкреслив Президент СКУ Євген Чолій.

Представники закордонного українства в листі також звертають увагу на ряд нормативних актів України, які стверджують необхідність задоволення національно-культурних і мовних потреб українців за межами країни.

Світовий Конгрес Українців (СКУ) є міжнародною координаційною надбудовою українських громад діаспори. СКУ представляє інтереси більше 20 мільйонів українців та об'єднує в своєму складі українські організації із 32-х країн світу. Заснований у 1967 році, СКУ був визнаний неурядовою організацією у Економічній та Соціальній Раді Організації Об'єднаних Націй у 2003 р.

Прес-центр Центру досліджень визвольного руху.

З ЧИТАЦЬКОЇ ПОШТИ

«НАС ШТУЧНО РОЗДІЛИЛИ...»

Доброго дня!

На жаль, сьогоднішні реалії такі, що Україна далеко не однорідна ні в плані мови та культури, ні в плані ментальності. Проте є певний прошарок людей, яким цікава Українська ідея. І я радий з того, що з кожним роком таких людей стає більше. Цього року на Великдень я віз з собою до Львова групу людей, які так само, як колись і я, були приємно вражені всім притаманним йому колоритом. Їхнє основне враження - «Львів - то інша країна» (ясна річ, в хорошому сенсі слова).

Так от, проблема непорозуміння полягає перш за все у відсутності інформації, та, ясна річ, в недостатньому освітньому рівні людей. Ми, східняки, так само мало знаємо про вас, як, у свою чергу, ви про нас. І в тому мало нашої та вашої вини. Для того, щоб це зрозуміти, достатньо просто деякий час пожити у Львові, а вам - у Харкові. Виявляється, насправді ми дуже схожі, але це нам/вам заважають бачити ті купи бруду, що ллють один на одного політики й провокатори. Нас штучно розділили за мовною, релігійною ознаками, і це варто пам'ятати.

Особисто я частіше розмовляю російською мовою, але повірте, для мене завжди була, є, і буде рідною українська. І я ніколи не робив з того проблеми, бо я чітко усвідомлюю, хто я. І я в жодному разі не хотів би, що б в Україні була друга державна мова - російська. Врешті-решт, в цьому немає необхідності навіть на сході. І, повірте, серед моїх знайомих таких буде більшість. І це не тому, що в мене специфічне, як для Харкова, коло знайомих. Просто зворотній стереотип нам всім просто нав'язали влада, ЗМІ... І коли я це розповідав товаришам у Львові, вони дивувались, бо були переконані, що схід - то майже Росія. Але я розумію, що саме з Харкова прийшло в Україну багато відомих діячів, які створювали нашу культуру! Колись то були Лесь Курбас і Квітка-Основ'яненко, а зараз дуже популярний Сергій Жадан. І я, безперечно, гордий цим. Тому пропоную нам дізнаватись один про одного не з телевізорів, а просто приїздити і побачити все своїми очима. І я можу вам сказати, що побувавши практично в усіх великих містах нашої батьківщини, - ми різні, проте ЄДИНІ!

З повагою, Гліб.

м. Харків.

ЗНАЙ НАШИХ!

ЗОЛОТИЙ «КРОС»

Український режисер Марина Врода отримала "Золоту пальмову гілку" на Канському кінофестивалі, повідомляє офіційний сайт фестивалю. Головну нагороду в номінації "Найкращий короткометражний фільм" Врода отримала за стрічку "Крос".

П`ятнадцятихвилинний фільм "Крос" – це спогади автора про заняття з фізкультури. Стрічка "Крос" є спільним проектом України та Франції. Зйомки проходили у вересні минулого року і тривали менше тижня. Зайняті лише непрофесійні актори. Бюджет стрічки – 3,5 тисячі євро. Як зазначила сама режисер, половину суми вона надала з власної кишені.

Марині Вроді – 29 років. Вона закінчила Національний університет імені Карпенка-Карого, факультет кінематографії, спеціалізація "Режисура художнього фільму". Її дипломна робота – короткометражка "Клятва", показана на кінофестивалі "Молодість". Крім цієї стрічки Врода зняла фільми "Сімейний портрет", "Дощ", "Прости".

Україна вдруге отримує нагороду у Каннах, нагадує Українська правда. Першим українцем, який здобув "Золоту пальмову гілку" був Ігор Стрембіцький. У 2005 році він отримав цю нагороду за короткометражку "Подорожні".

ЧИ МОЖНА ЛЮБИТИ БЕЗСУМЛІННО?

Про те, що у Севастополі вперше виконуватиметься «найкращий у світі гімн», я довідався з оголошення на автобусній зупинці. Кинувши всі справи, я відвідав цю подію. Поки наповнювалась глядацька зала, я поспілкувався із автором Олександром Петровичем Павловським. У розмові виявилось, що він «мучиться цим» (віршуванням) із студентських років, а «геніальний» гімн (який кращий навіть за гімн Совєтського Союзу) написав, тому що йому «набридла та пісенька написана 1834 року» «якимось попіком». І додав: «три області мутять всю Україну, оця Галичина». «Щоб не гавкали бандерівці» і поки гімн ще не затвердила Верховна Рада, він назвав твір «Гімн Україні». Зрозумівши, що це інтерв'ю, він із радістю розкрив всю свою ненависть до України, подарував аркуш з текстом, де були помічені наголоси. Говорив про якісь 50 тисяч доларів, які йому пропонували за ці слова «творчі люди з Москви». На початку року він звернувся до директора школи з музично-хоровим ухилом №57 з пропозицією виконати цей твір. Як потім повідомила Галина Павлівна Гузанова, «гарних пісень мало», тому вони з радістю взялись за роботу.

У тому, що це маячня графомана, може переконатись будь-яка неупереджена людина. Нерозуміння існування в українській мові кличного відмінку, дикунська пунктуація, неузгодженість відмінків, римування слів з різними суфіксами та кілька разів повторене у приспіві «Вітчизна рідна – наша мати, Тебе ми любим безсумлінно» спроможне довести до істерики чи до брому будь-якого філолога. Як визнала директор школи, лінгвістичного аналізу тексту вони не робили, бо «Іспанська королівська академія всесвітньої літератури та мистецтва» («після академії неетично»), за словами Павловського (!), вже засвідчила його перевагу серед 250 (?) пісень.

Не стану оцінювати якість і походження фонограми, я не музикант, але є підозра, що й тут не обійшлось без сурогату.

Близько півсотні дітей під диригуванням музичного працівника урочисто виконали, а більше сотні глядачів проковтнули цю нісенітницю. Адже слово «сумління» означає «совість». Любити безсумлінно – це, вочевидь, любити безсовісно. Урочисто і з пафосом проспівана нісенітниця залишається нісенітницею.

Директор школи №57 пообіцяла продовжити вдосконалити виконання цього твору, так і не усвідомивши, що довіряти пройдисвітам, які шукають сумнівної слави, не слід.

Висновок з цієї глупоти місцевого масштабу може бути один – сфера освіти в Севастополі деградує через втручання в неї як політичних сил, громадських і релігійних організацій, що прямо заборонено «Законом про освіту» у статті 8, так і потерпає від безперешкодної активності графоманів-шовіністів.

Микола ВЛАДЗІМІРСЬКИЙ.

ГІМНОТВОРЧІСТЬ...

Слова і мелодія А. Павловського

1) Замóжна, єдúна живéй УкраїнА
На рáдість нарóду цвітú
Вікáми борóлась, щоб стáти крáїной
Щоб гíдність свою довестú

ПРИСПІВ:

Вітчúзна нáша - рідна мáтú
Тебé, ми любúм, безсумлíнно
І, зáслугóвуси ти стáтú
Найкрáщою у свíті УкраїнÓ!

Небольшой возглас!

2) Наш вíльний нарóд не підкóриться лúху
Шанýє він гóрдість свою
І, нáм не займáти козáцького дýху
Довéсти звитя́гу в бою

ПРИСПІВ: ..

3) Найкрáщі у свíті дівчáта і хлóпці
Найкрáщі у свíті батьки.
Не бýде суспíльство нáше в сторóнці
Зрідни́лися мú на вíки!

ПРИСПІВ: ...

P.S. Помните! Этот Гимн – самый красивый в мире!

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРО ЧЕРВОНІ ПРАПОРИ

Президент України Віктор Янукович 20 травня підписав Закон «Про внесення змін до Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років» щодо порядку офіційного використання копій Прапора Перемоги».

Як повідомляє прес-служба Президента. цим він підтвердив свою позицію, висловлену під час відвідин Українського медико-соціального центру для ветеранів Великої Вітчизняної війни у Циблях Київської області.

За результатами правової експертизи вищезазначеного закону Кабінет міністрів України та Міністерство юстиції висловилися за його підписання.

Як повідомляв УНІАН, закон про внесення змін до Закону «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років» (щодо порядку офіційного використання копій Прапора Перемоги) Верховна Рада ухвалила 21 квітня.

Законом передбачено, що "Прапор Перемоги є символом перемоги радянського народу та його армії і флоту над фашистською Німеччиною в роки Великої Вітчизняної війни. Зовнішній вигляд копій Прапора Перемоги має відповідати вигляду штурмового прапору 150-ої ордена Кутузова II ступеня Ідрицької стрілецької дивізії".

Цим законом передбачено, що використовуватимуться копії Прапора Перемоги біля Вічного вогню, могил Невідомого солдата і Невідомого матроса.

Крім того, передбачається, що він використовуватиметься під час урочистих заходів, присвячених Дню Перемоги, які проводяться органами державної влади, органами місцевого самоврядування, організаціями, громадськими об'єднаннями, покладання вінків до Могили Невідомого Солдата в місті Києві й іншим пам'ятникам Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років у День Перемоги й інші дні, пов'язані з подіями Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років – Дні визволення та Дні оборони населених пунктів від німецько-фашистських загарбників.

Передбачено офіційний підйом у День Перемоги копій прапора перемоги на будинках (щоглах, флагштоках) поряд з Державним прапором України.

«ЗАКОН ПРО ПРАПОР ПЕРЕМОГИ ДЛЯ КРИМУ ДОВГОЖДАННИЙ І ЗНАКОВИЙ...»

Крим підтримує і вітає рішення Президента України Віктора Януковича, який підписав зміни в закон «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років», які затверджують офіційний порядок використання копій червоного Прапора Перемоги під час святкових заходів. Про це йдеться в поширеній заяві прем'єр-міністра АРК Василя Джарти, повідомляє кореспондент УКРІНФОРМу.

«Велика Вітчизняна війна – це найгероїчніша сторінка в історії нашої держави. Переможці фашизму – наші герої, перемога у війні – наша гордість. Будь-яке інше трактування цих подій для Криму абсолютно неприйнятне», – наголосив глава уряду автономії.

В.Джарти зазначив, що Президент України «як завжди, стримав слово, як дав ветеранам». За його словами, затримка, що не дала змоги підписати закон перед 9 травня, була викликана необхідністю провести експертизу закону, що й було зроблено за дорученням Глави держави Кабінетом Міністрів і Міністерством юстиції України.

«Ця процедура неминуча для держави, де панує верховенство права. Експертиза встановила, що закон відповідає правовому полю України, не порушує Конституцію і закони країни», – сказав прем'єр-міністр Криму.

Глава уряду автономії відзначив особливе значення нового закону для Криму і Севастополя. «Під час Великої Вітчизняної війни наш регіон був місцем важких кровопролитних боїв. Добровольці пошукових загонів досі знаходять у кримській землі останки захисників Батьківщини. Немає жодної сім'ї, яка не зазнала б втрат, жодної людини, яка не втратила б на війні близьких. Ми маємо бути гідні наших батьків і дідів, брати з історії найкраще – патріотизм, мужність, вірність обов'язку, готовність віддати життя за своїх близьких і свою країну», – сказав він.

Глава уряду Криму також наголосив, що обов'язок нинішніх поколінь перед ветеранами, і тими, хто загинув у боях Великої Вітчизняної, полягає в тому, щоб «побудувати нову, процвітаючу країну, жителі якої пам'ятатимуть і шануватимуть подвиги своїх батьків і дідів».

«ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР - ЦЕ СИМВОЛ ЗНУЩАННЯ...»

Для львів'ян червоний прапор є символом важких часів і знущань. Про це заявив екс-глава Української греко-католицької церкви Любомир Гузар в інтерв'ю «5 каналу».

«Так звана Перемога у Вітчизняній війні принесла для населення України, і не тільки на Заході, в західних областях, але і на Сході, в східних областях, дуже невеселі часи більшовицького режиму. Коли було знищено багато мільйонів людей, українців, по всій території України», - відзначив Л. Гузар.

«Тому у людей, свідомих українців, дуже негативне відношення до тих часів. Червоний прапор - це символ тих часів, це не символ України, це не символ свободи. Це символ знущання, це символ дуже важких для нашого народу часів», - підкреслив архієпископ.

Нагадаємо, 9 травня представники «Родины» і «Русского единства» з Криму і Одеси розгорнули на Пагорбі Слави у Львові 30-метровий прапор Перемоги.

22 ЧЕРВНЯ ВСЯ РОБОТА МАЄ ЗУПИНИТИСЯ НА ОДНУ ХВИЛИНУ

Верховна Рада ухвалила рішення про запровадження в Україні особливої церемонії – проведення 22 червня кожного року Хвилини пам'яті за загиблими у роки Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. Як передає кореспондент УНІАН, за ухвалення даного рішення проголосували 250 народних депутатів з 299, зареєстрованих в сесійній залі.

Так, з метою вшанувати пам`ять мільйонів загиблих у роки війни, Верховна Рада доручила Кабінету міністрів щороку 22 червня на знак скорботи та солідарності із загиблими забезпечувати приспущення Державного прапору України із чорними стрічками на будинках та спорудах органів державної влади, державних підприємствах, установах і організаціях на території України, закордонних дипломатичних та інших установах України.

22 червня кожного року о 10.00 уряд має забезпечувати хвилину мовчання на вшанування пам`яті за загиблими у Великій Вітчизняній війні, зупинивши на цей час роботу в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах та організаціях (крім підприємств, де це не допускається за технологією виробництва), рух громадського та приватного транспорту з подаванням відповідних звукових сигналів.

Крім того, щороку 22 червня Державному комітету телебачення і радіомовлення України доручено забезпечувати обмеження трансляції розважальних програм шляхом внесення відповідних змін до програм радіо і телебачення; о 10.00 переривати трансляцію радіо і телепередач, вшановуючи пам`ять загиблих у Великій Вітчизняній війні.

«ХЛОПЦІ, ХТО ВИ БУДЕТЕ, ХТО ВАС В БІЙ ВЕДЕ? ПІД ЧЕРВОНИМ ПРАПОРОМ ХТО ЦЕ З ВАМИ ЙДЕ?..»

Всеамериканська громадська організація «Нова Українська Хвиля», яка є найбільшою у США і яка об'єднує вихідців четвертої хвилі еміграції, вважає, що усіх українців об'єднає лише гасло «Бог і Україна», а не червоні прапори "чужої імперської держави". На цьому наголошується у зверненні до співвітчизників, текст якого передано УНІАН. Таким чином ця організація висловила свою позицію щодо підписання Президентом України Віктором Януковичем закону про використання червоного прапора.

На думку активістів «Нової Української Хвилі», "це не що інше, як розпалювання ворожнечі поміж своїм народом".

"Якби серед Ваших дорадників, пане Президенте були предстоятелі Українських церков, чи то православної, чи греко-католицької, а не піп чужої імперської держави,... ми впевнені, що цього б ніколи не сталося. І навіть серед тих темних сил, які Вас оточують, Ви як по-справжньому віруюча людина знайшли б у собі відвагу не чинити кривди народові, котрий довірив Вам свою долю", - наголошується у зверненні.

"Нова Українська Хвиля" вважає, що політична провокація у Львові 9 травня отримала гідну відсіч. «Події 9 травня під червоними прапорами сколихнули весь український світ, який географічно не обмежений державними кордонами, і є скрізь, де живе українська нація. А живе вона і гуртується на всіх материках і континентах, під єдиним і вічним гаслом «Бог і Україна», - наголошують автори звернення.

На їхнє переконання, "на 20-му році незалежності Президент та Верховна Рада не стали на захист державності". "Знову, як на початку 90-х, лінію оборони тримає національно-свідома частина нації", - зауважили активісти "Нової Української Хвилі".

Вони висловили подяку, всім, хто вийшов на захист української державності у Львові, Тернополі, Івано-Франківську та по всій Україні, за свідому громадянську позицію.

"Ми, які щодня є свідками великого патріотизму і пошани до національних символів, на яких виховується американська молодь, вражені цинізмом сучасної української влади. Прикриваючись синьо-жовтим прапором, за який ще 20 років тому саджали у тюрми, влада цілеспрямовано веде Україну в імперське ярмо «русского мира»", - наголошується у зверненні.

"Для кожного з нас пам'ять про полеглих за волю України є священною. У кожного з нас, вихідців із Галичини, є рідні, які воювали як в УПА, так і в складі радянської армії чи в армії «СС Галичина». Більшість із них давно лежать у могилах. І все, чого потребує християнська душа, що відійшла у Вічність, – це молитви і прощення", - нагадали автори заяви.

Вони також звернулися до Президента України із зауваженням про те, що він досі не відповів на Меморандум Світового Конгресу Українців, в якому міститься головний заклик – "стати українським президентом і припинити всі українофобські та імперські замашки ворогів наших".

"Натомість, репресії продовжуються. На 20-му році незалежності в Україні з'явились політичні в'язні. Щоб не запідозрили Вас у слабкості, Ви довели до межі між життям і смертю політичного в'язня Юрія Луценка, назвавши його законний протест тиском на владу", - зауважили автори звернення і також нагадали про утримання в тюрмі в Запоріжжі студента Полтавського університету Ігоря Загребельного, за підозрою у знищенні пам'ятника "катові українського народу Сталіну".

"У час підготовки до Світового форуму Українців, що має відбутися 19-21 серпня у Києві, ми, представники четвертої хвилі еміграції у Сполучених Штатах Америки, ініціюємо звернення до парламентарів країн нашого проживання по всьому світу з фактами та відеоматеріалами про репресії та наступ московської п'ятої колони в Україні", - сказано в заяві «Нової Української Хвилі».

"Хочемо пригадати всім, хто сьогодні посягає на українську державність та незалежність: Нас - мільйони! Наш «український світ», виплеканий любов'ю довкола наших духовних святинь по цілому світу, скрізь, де живе українська душа - недосяжний для ганебного колоніального «русского мира», - запевнили автори звернення.

УКРАЇНСЬКИЙ КАЛЕНДАР

ТРАВЕНЬ

28

1763 р. — у Києві відкрита школа з навчання живопису.

1877 р. — народився Волошин Максиміліан (справжнє прізвище — Кирієнко-Волошин), російський поет і художник українського походження, перекладач; жив у Криму, представник символізму й акмеїзму; в поезії та малярстві відобразив історію та природу Криму.

1916 р. — помер Іван Франко, український письменник і громадський діяч.

2000 р. — помер Ігор Білозір, український композитор і виконавець, народний артист України, лідер ВІА "Ватра". Автор популярних пісень та справжніх шлягерів: "Пшеничне перевесло", "Світлиця", "Від Бога", "Перший сніг", "Весільний марш".

Ігор Білозір був відомий як радикальний український патріот і часто необ'єктивно реагував на всілякі провокації. Одна із таких провокацій завершилась фатально. 8 травня 2000 року Ігор разом із друзями сидів у кав'ярні «Цісарська кава», що на проспекті Шевченка у Львові. Вже у кав'ярні до композитора почали приставати підозрілі молодики і між ними та Білозіром виникла суперечка. Пізно ввечері Ігор залишив кав'ярню і вирушив по проспекту Шевченка в напрямі власної домівки, що знаходилась за рогом Шевченка-Фредра. По дорозі його догнали ті самі молодики, тримаючи в руках кастети, і майже перед самим входом у Львівську обласну прокуратуру напали на композитора. Згодом людей, які жорстоко побили композитора, знайшли й судили.

20 днів пролежав він у одній із львівських лікарень. 28 травня 2000 року серце композитора зупинилося.

29

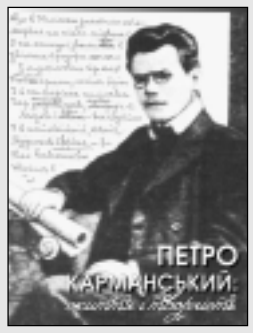

1878 р. — народився Петро Карманський, український поет, перекладач. Представник «Молодої музи». Псевдоніми — Петро Гіркий, Лесь Могильницький. Представник раннього українського модернізму. Створив цикли проникливої любовної лірики, екзотичних пейзажів. Його ранні поезії пронизані смутком, пізніші — іронією та сарказмом. Вірші радянського періоду позначені декларативністю.

Переклав «Божественну комедію» Данте. Перша частина («Пекло») вийшла 1956 року в співавторстві з Максимом Рильським. Також переклав окремі твори Гете, Де Амічіса та інших авторів.

2006 р. — помер Омелян Пріцак, український історик, мовознавець, філолог-орієнталіст, організатор української науки у світі, засновник і довголітній директор Українського наукового інституту Гарвардського університету, співзасновників Міжнародної асоціації україністів, редактор багатьох наукових часописів.

30

1876 р. — російський імператор Олександр II підписав розпорядження від 18 (30) травня 1876, спрямоване на витіснення української мови з культурної сфери і обмеження її побутовим вжитком. Свою назву Емський указ отримав від німецького міста Бад Емс.

Емський указ доповнював основні положення так званого Валуєвського циркуляра 1863 року. Указ забороняв ввозити на територію Російської імперії з-за кордону книги, написані українською мовою, видавати нею оригінальні твори і робити переклади з іноземних мов, тексти для нот, театральні вистави і публічні читання.

1887 р. — народився Олександр Архипенко, український та американський скульптор і художник, один із основоположників кубізму в скульптурі. Почесний член Об'єднання Мистців Українців Америки (ОМУА) та дійсний член Американської Академії Мистецтва і Літератури.

31

День боротьби з тютюнопалінням

1989 р. — на установчій конференції у Неаполі утворено Міжнародну асоціацію україністів.

УКРАЇНА МАЄ ТАЛАНТ!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

отака собі чарівлива, весела і сувора водночас господиня Василина, яка разом з чоловіком Савкою (Євген Давиденко) аж ніяк не хотіли дозволити своїй вісімнадцятирічній донечці «дівувати». Та, зрештою, здалися. І Оленка (Юлія Харьковська) й Тиміш (Сашко Поліновський) одразу ж побралися. Ось і уся фабула цієї вистави. Здавалося б, не густо. Та головну увагу прикувало інше – колоритне, я б сказала, музейне українське вбрання молоді і зовнішній антураж. Адже події відбувалися не на шкільній сцені, а у справжнісінькому старовинному українському селі, де «жива» хата під стріхою, «живі» речі – столи, лавки, глечики. Та і в печі можна хоч зараз варити вареники. І ніяких тобі декорацій. І все це – серед мальовничої кримської природи.

Скажете, такого не буває? Я теж так думала. Але коли є бажання і воля – можливо все. Та це вже інша сюжетна лінія, не за Васильченком, яку теж неможливо проігнорувати, бо вона дуже співзвучна вже сказаному.

Жила-була собі в Севастополі дівчинка Таня, розумна і допитлива. Коли виросла, одержала кілька вищих освіт. Серед дипломів – дипломи Московського державного університету та Тернопільської академії народного господарства. І подарували їй батьки, окрім тяжіння до знань, ще й велику любов до української землі. Бо мати її Ольга Григорівна (дівоче прізвище Ющенко) виросла на Поліссі в селі Максимовичі, схожому на ілюстрацію з книги народознавства, де часто гостювала й маленька Таня. А татко, військовий морський офіцер Геннадій Ванєєв, хоч і був росіянином та 20 років прослужив на Камчатці, ставши народним депутатом незалежної України І-го скликання, глибоко пройнявся атмосферою державотворчих процесів на своїй новій Батьківщині. Він не раз розповідав про те, як Верховною Радою було проголошено державну незалежність під Запорозький марш кобзаря Євгена Адамцевича (нинішній ще не було прийнято) і якими урочистими й незабутніми були ті хвилини. Все це глибоко запало в душу Тетяні і, хоча вона була затребуваною успішною людиною (директор відомої фірми високомодного одягу «Серафіно», член Ради підприємців при Кабінеті Міністрів України), та, одержавши в подарунок від Василя Скуратівського книгу «Русалії», жінка раптом перейнялася несподіваною метою-мрією: відтворити в Криму, поблизу могили автора Запорозького маршу, старовинне поліське село.

Але швидко казка кажеться, та не швидко справа робиться. Розпочалися пошуки належних експонатів по всій Україні, та старовинні хати, які вражали уявлення, якщо і знаходилися, то не були придатними для транспортування. Дерев'яні, вони розсипалися, як хмиз. І важко було сказати, що з цього вдасться-таки відреставрувати, а що доведеться лише марно везти через всю Україну. А треба ж було привести хату у такий стан, щоб у ній можна було жити!

Та коли, нарешті, в Криму з'явився перший музей-скансен (під відкритим небом) «Рідне село», він здобув надзвичайно високу оцінку. І не лише у простих відвідувачів, але і у високопрофесійних поціновувачів: музею було присуджено гран-прі італійцями за збереження народних традицій, духовність та гостинність. Гостей вразило не тільки побачене, але і почуте (готувала і проводила екскурсії родина Потапових). А Потапови – це пані Тетяна, її чоловік пан Олег, вірний партнер і однодумець, та їхній син Роман. Сьогодні в музеї фахівці з народної творчості проводять майстер-класи, і він вже не вперше стає знімальним майданчиком.

Тож Олександр Польченко перед демонстрацією кінофільму чекав на Олега та Тетяну Потапових, як на найдорожчих гостей. Тим більше, що вони надали можливість використовувати музейні експонати абсолютно безкоштовно. Хоча, поговоривши з пані Тетяною, я цьому зовсім не здивувалась. «Хочу побажати, щоб відродилися українські традиції, поновлювалися знання про минувшину та давали паростки в серцях», - каже вона.

Але хіба не цього самого прагнуть і Олександр Польченко, керівник студії «Світанок», режисер-постановник фільму, заслужений діяч мистецтв України Алла Петрова та всі «світанчани»? І все це, заповітне, - поза межами бізнесових інтересів. Перейнялися ідеєю й інші учасники проекту, зокрема, оператори Володимир і Тетяна Кравченки (студія «Відео плюс»). Не залишилось осторонь і керівництво бібліотеки ім. Франка, яка, одержавши нове приміщення, стала справжнім культурним центром.

Тут не лише надали залу для перегляду кінострічки, але і включили цей захід в програму Днів слов'янської культури і писемності, які стартували днем пізніше – 24 травня, і вже цим самим надали новонародженому фільму певного статусу.

Після знайомства з ним режисери запросили присутніх поділитися думками з приводу побаченого. Слово мали Борис Балаян, Петро Вольвач та глядачі із зали. Голова Кримської філії НТШ й відомий симиренкознавець П. Вольвач, якого хтось назвав «хрещеним батьком» цього фільму, вдався до узагальнень: так, в степах Криму було до 70% українських поселень, і до цього факту треба привернути увагу кримської влади з належними висновками.

А режисер-постановник Алла Петрова розповіла про зйомку «зсередини». Виявилося, що вона відбувалася впродовж одного дня, який видався дуже холодним і похмурим. Тож у фільмі є і деякі дрібні «ляпи».

Особисто я «ляпів» не помітила. Хіба що трохи «перегравав» Савка, та як стало відомо, ця роль дісталася йому з «технічних причин». Звернула увагу і на те, що музичний репертуар був досить сучасний, хоча і «в тему». Але помітила це лише тому, що була причарована чудовим виконанням пісень «наживо» Олесею Онопрієнко і вони ще довго звучали для мене після перегляду разом зі словами: «Так, Україна дійсно має талант!»

Хтось в ній – співака, хтось – артиста, хтось – постановника, а хтось людини, яка допомагає мріям здійснюватися і народжуватися новим.

Тамара СОЛОВЕЙ.

На фото: Тетяна та Олег Потапови і їхнє рукотворне «Рідне село», де знімався фільм..

ЗВІТУЄМО: УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ ПЕРЕМОГЛА!

Для популяризації української народної пісні, долучення дітей до духовності українського народу нещодавно в Запорізькій області відбувся перший фестиваль дитячого хорового мистецтва «Співочий степ».

Засновник — Запорізьке обласне об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка — для проведення фестивалю обрало мальовниче с. Скельки Василівського району на березі Дніпра саме для того, щоб привернути увагу суспільства до того складного стану, який маємо в селах України сьогодні.

В організації фестивалю взяли участь сільський голова села Скельки В. Брик, Василівська районна державна адміністрація, районний відділ освіти та науки, обласне управління науки та освіти Запорізької ОДА, Запорізьке обласне об'єднання Союзу українок «Роксолана», обласна федерація «Спас». Допомогли меценати: Олександр Білоусенко (народний депутат ВР України першого скликання), Андрій Цеберко (директор заводу «Дніпрокераміка», м. Пологи), Олег Шостак (керівник провідної української компанії з виробництва кухонного посуду - "БіОл», м. Мелітополь), Геннадій Карачевцев (м. Мелітополь), В. Огаренко (ректор Класичного приватного університету, м. Запоріжжя).

Будинок культури с. Скельки був переповнений бажаючими почути барвисте пісенне розмаїття, яке мали подарувати хори-учасники. Такого яскравого свята Скельки ще не бачили!

А переможцями конкурсу стали: хор «Мелодія» з м. Молочанськ Токмацького району (3 місце); Зразковий хоровий колектив старших школярів «Світанок» Нововасилівського НВК «Гармонія» Приазовського району (2 місце); хоровий колектив «Мрія» Азовської ЗОШ І-ІІІ ст. Якимівського району (1 місце).

Після завершенню фестивалю всі смакували козацьким кулішем, який організував для учасників сільський голова с. Скельки, й дивилися показові виступи школи «Спас» з м. Степногорська.

Покидаючи гостинні Скельки, кожен загадував бажання повернутися у це село наступної весни, у травні 2012 року. Зміцнівши й подорослішавши, знову з'їхатися на нове пісенне змагання, знову наповнити народною піснею околиці, пісенним різнобарв'ям зігріти серце і душу всім, хто приєднається до дружної хорової родини «Співочого степу».

Олег ТКАЧЕНКО,
голова оргкомітету фестивалю,
голова Запорізького обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка.

ЮВІЛЕЙНИЙ «КАЛИНОВИЙ СПІВ»

22 травня в Кіровоградській обласній філармонії проходив XX Всеукраїнський фестиваль-конкурс вокально-хорового мистецтва «Калиновий спів».

Цієї весни «Калиновий спів» святкує свій ювілей, тому традиційна конкурсна програма була відсутня. Святкове дійство традиційно розпочалося квітчанням кущів калини учасниками заходу біля філармонії, які були посаджені на честь десятої та п'ятнадцятої річниці «Калинового співу».

Окрасою ювілейного заходу став заключний гала-концерт, в якому взяли участь кращі вокально-хорові колективи Кіровоградщини – переможці попередніх двадцяти фестивальних років, шанувальники пісенної творчості з інших регіонів України та зарубіжні гості. Всього до пісенного дійства залучились близько двох тисяч аматорів з різних куточків України.

Під час церемонії урочистого відкриття на сцені до фестивальної емблеми – гілки калини – пов'язується щороку новий рушник, спеціально вишитий народними майстринями окремого району чи міста області. У цьому році таку честь мали аматори Новоукраїнського району. І також, за традицією, відкрився гала-концерт фестивальним гімном – піснею «Калиновий спів» у виконанні народного ансамблю пісні і танцю «Горлиця».

Гість фестивалю, заступник Міністра культури і туризму України Вікторія Ліснича, була зачарована розмаїттям українського мистецтва та мелодійністю пісенного свята. Зокрема, вона відзначила, що «Калиновий спів» є гордістю не лише Кіровоградщини, а й усієї України. Цей фестиваль сьогодні є справжнім символом, що поєднує тисячі аматорів, закоханих в українську пісню та тісно пов'язаних із традиціями нашого народу».

Вікторія Ліснича привітала всіх учасників та організаторів з ювілеєм фестивалю, та побажала учасникам творчого натхнення та блискучих виступів.

http://mincult.kmu.gov.ua